

COLOCVIUL INTERNAȚIONAL UNIVERSITAR „LUCIAN BLAGA”
Ediția a XIX-a -

Sibiu, 27-28 octombrie 2017

Destinat studenților și masteranzilor, Colocviul cuprinde patru secțiuni de comunicări științifice, la care se adaugă o secțiune de traduceri, una de creație literară și un atelier de teatru. Manifestarea are deja o tradiție consistentă, fiind organizată, începând cu anul 1999, de către Facultatea de Litere și Arte a Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Lucrările Colocviului sunt publicate în *Caietele „Lucian Blaga”*, revistă indexată în bazele de date internaționale CEEOL și COSMOS și aflată în proces de evaluare la Index Copernicus.

Conferințe în plen:

KATARINA MARINČIČ

Prof. univ. dr. - Facultatea de Arte , University of Ljubljana, Slovenia

ALEXANDRU CISTELECAN

Prof. univ. dr. - Facultatea de Științe și Litere, Universitatea „Petru Maior” din Târgu-Mureș, România

1. Secțiuni de comunicări științifice:

- a. Lucian Blaga – studii literare și filosofice:** secțiunea va reuni lucrări ce analizează opera literară și/sau filosofică a lui Lucian Blaga, abordată din unghiul „close reading”-ului, al receptării critice sau proiectată în context (inter)național.
- b. Lucian Blaga – Poetică și Stilistică:** secțiunea va cuprinde analize preponderent formale ale operei blagiene, ce utilizează concepte specifice disciplinelor menționate.
- c. Poezia română după 2000:** secțiunea vizează scrierile poeților afirmați după 2000, dar și ale autorilor deja consacrați, care au publicat în această perioadă volume noi.
- d. Metode recente în abordarea textelor literare:** lucrările vor avea în vedere discuții teoretice sau studii de caz ce folosesc drept punct de plecare metodologii propuse în studiile literare ale ultimelor decenii: postumanismul, cognitivismul, geocritica, cybermitologia, ecocritica, studiile feministe, noul materialism, world-systems analysis, studiile postcoloniale etc.

2. Ateliere de traduceri: engleză, franceză, germană, greacă, letonă, poloneză, chineză

3. Atelier de teatru: *Performing* Lucian Blaga. Spectacol interactiv. Lansare „Caietele Lucian Blaga”, vol. XVIII (ediția 2017)

4. Creație literară

Pentru secțiunea **Lucian Blaga în traducerea studenților**, propunem următoarele texte: *Tămâie și fulgi* (Pașii profetului); *Tăgăduiri* (Laudă somnului); *Cuvinte către fata necunoscută din poartă* (Nebănuitele trepte).

Textele propuse se află în continuarea invitației. Traducerile vor fi însoțite de: a) aprecieri privind calitatea traducerilor anterioare; b) considerații (interpretări, soluții) privind traducerile proprii. Traducătorii se vor deplasa la Sibiu numai dacă susțin și o comunicare științifică în altă secțiune.

ASPECTE ORGANIZATORICE:

Pentru buna desfășurare a lucrărilor Colocviului vă rugăm:

1. Să vă înscrieți, individual, completând formularul: <http://www.123contactform.com/form-2848736/My-Form-2>
2. Până în **10 octombrie 2017** să fie trimise, prin e-mail, traducerile.
3. Până în **15 octombrie 2017**, confirmarea prezenței și a numărului de participanți, pe adresa de e-mail a colocviului: colocviublaga@gmail.com

În vederea publicării celor mai bune lucrări în *Caietele "Lucian Blaga"*, rugăm participanții să trimită textele în format electronic, pe adresa colocviului: colocviublaga@gmail.com, până în **20 octombrie 2017**. Vă rugăm ca, în acest sens, să respectați normele de redactare de la adresa <https://lucianblagacolloquium.wordpress.com/lucian-bлага-yearbook/>.

Persoane de contact: Alina Bako: alina.bako@ulbsibiu.ro, Dragoș Varga dragosvarga@ulbsibiu.ro, Radu Vancu rvancu@gmail.com

Pentru mai multe informații, vă invităm să consultați site-ul colocviului și al revistei: <https://lucianblagacolloquium.wordpress.com>

Vă mulțumim și vă așteptăm!

TEXTE DE TRADUS:

TĂMÂIE ȘI FULGI

Lumini scăpate din cuptor se zbat între pereți.
Și trupul moale ca de in curat
și părul ți l-ai uns peste-o cădelniță-n tămâie,
fir de fir,
ca să miroși la fel c-un patrafir.

Prin sat trec sănii grele de tăceri.
Cu genele ghicesc poteca sărutărilor de ieri.

Fulgi moi și grași îmi troienesc
în pace lumea ca de scrum,
și fulgi de-aramă azvârliți din cer
par clopoțeei atârnați
de gâtul pașilor de cai pe drum.

Ciobanii întârziați pe uliți simt
ca cei cari s-au culcat
au clipe de tămâie și de in
curat.

Curat.

[*Pașii profetului* - 1921]

TĂGĂDUIRI

Arbori cu crengi tăgăduitor aplecate
fac scoarță în jurul unui lăuntric suspin.
Pe toate potecile zilei
cu surâs tomnatic
se răstignesc singuri
Cristoși înalți pe cruci de arin.

Grele din înălțime cad ciocârlii
ca lacrimi sunătoare ale dumnezeirei
peste ogor.

Pe drumuri pornit
iscodesc semnele
întregului rotund depărtat:
pretutindeni e o tristețe. E o negare.
E un sfârșit.

Pe urmele mele coapte
moartea își pune sărutul galben
și nici un cântec nu mai îndeamnă
să fiu încă o dată.
Fac un pas și șoptesc spre miazănoapte:
Frate, trăiește tu, dacă vrei.
Mai fac un pas și șoptesc spre miazăzi:
Frate, trăiește tu dacă vrei.
Din sângele meu nu mai e nimeni chemat
Să-și ia începutul traiurilor
nu, nu mai e nimeni chemat.

Pe căile vremii se duc și vin
cu pas adânc ca de soartă
albe fecioare și negre fecioare:
îndemnuri cerești
să fim încă o dată,
să fim încă de o mie de ori,
să fim, să fim!
Dar eu umblu lângă ape cântătoare
și cu fața-ngropată în palme – mă apar:
eu nu! Amin.

[*Laudă somnului* - 1924]

CUVINTE CĂTRE FATA NECUNOSCUȚĂ DIN POARTĂ

Nu te-mpotrivi. Tu va trebui să iai această
grije asupra-ți:
în poarta la care-am ajuns, trecând prin această vale,
să fii straja copilăriei mele. A copilăriei
ce-o duc încă în mine.
Ea e singurul bine, izvorul a toate, prin tot anotimpul,
prin toți anii, sub toate punctele cardinale.
Tu păzește, păzește tu izvorul să nu se usuce
la sfârșitul ăstui timp

lăsat în urmă între floare și poamă.
Grijește tu să nu se stingă secretul micul
incendiu
ascuns în inima brândușei de toamnă.

Avui și eu odată spatele ars de urzicele
soarelui
și tălpile goale. Îți amintesc zile stinse de
mult,
dar să nu crezi că mi-am trecut și copilăria
sărind pe vremuri zăplazul. Nu, copilăria e
încă aci.

Copilăria mea a aci și astăzi.
Și dac-aș sări și peste poarta toamnei
la care-am ajuns, copilăria aș sălta-o cu mine
strânsă în vine și-n pumnii mei arși.
Nu trebuie decât puțin să-mi ajuți
c-un surâs sau c-un val de frumsețe
năvălit în obraji.

Vorbele mele să nu te mire. La tâmpile,
e drept, am o seamă de fire cărunte
și câteva gânduri aplecate-ntr-o dungă – pe
frunte.

Tu stârnește numai o clipă îndurătoarea
scânteie

ce mai mocnește în vatră,
scânteia care aleargă și râde,
mugurul de lumină
ce arde în sânge ca moartea de albină.

Ci poarta e în adevăr aci? Poarta sură
căreia n-aș vrea pe nume să-i spun?
Tu oprește-mă încă, să nu intru. Nu vreau
să apun.

Ferește-mă tu, să nu-mi găsesc prea grabnic împlinirea,
să nu mor mai înainte de-a muri.

Dar iată mă-ntreb: Tu, fata din poartă,
tu – cine ești?

Și dacă nu ești,
atunci unde ești și cum vei fi?

[*Nebănuitele trepte* - 1942]